

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 69.979/1/V
van 13 augustus 2021

over

een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige
Gemeenschap ‘zur Ausführung des Sportdekrets vom
19. April 2004’

Op 20 juli 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Cultuur en Sport, Werkgelegenheid en Media van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 6 september 2021,^(*) een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Regering ‘zur Ausführung des Sportdekrets vom 19. April 2004’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 10 augustus 2021. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter, Pierre BARRA en Wouter PAS, staatsraden, Jan VELAERS, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 13 augustus 2021.

*

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap geeft uitvoering aan sommige bepalingen van het Sportdecreet van 19 april 2004, zoals ze werden gewijzigd door het decreet van 22 juni 2020 ‘tot wijziging van het Sportdecreet van 19 april 2004’.

Enerzijds regelt het ontwerp de samenstelling van de vakjury voor de adviesverlening over de sportondersteuningsconcepten die door erkende sportfederaties kunnen worden ingediend met het oog op subsidiëring, evenals de werking van de vakjury, de onverenigbaarheden, de omgang met belangenconflicten en de vergoeding van de leden. Het ontwerp bepaalt tevens de beoordelingscriteria.

Anderzijds bevat het ontwerp uitvoeringsbepalingen inzake de ondersteuning van sporters van een jongtalentkader, C-kader, B-kader en A-kader. Deze bepalingen komen in de plaats van het besluit van de Regering van 3 september 2015 ‘tot vaststelling van de ondersteuning van sporters van een C-kader, B-kader of A-kader in de Duitstalige Gemeenschap’, dat door het ontwerp wordt opgeheven.

Het ontwerp heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2021.

2.1. Artikel 2 van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 16, § 2, vierde en vijfde lid, van het Sportdecreet van 19 april 2004 (hierna: het Sportdecreet).

2.2. Artikel 3 van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 16, § 2, vierde lid, van het Sportdecreet.

2.3. Artikel 4 van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 22, § 1, eerste lid, van het Sportdecreet, voor wat betreft de delegatie aan de Minister om de sporttakken te bepalen als bedoeld in die decreetsbepaling.

Wat betreft de rechtsgrond voor het bepalen van de aan de sporttakken verbonden leeftijdscategorieën werd in advies 57.669/3 van 30 juni 2015 over het ontwerp dat leidde tot het op te heffen besluit van 3 september 2015, het volgende opgemerkt:

“Artikel 1 van het ontwerp strekt niet alleen tot het verlenen van een delegatie aan de minister bevoegd voor Sport om de sporttakken te bepalen waarvan bepaalde beoefenaars voor ondersteuning in aanmerking komen (waarvoor een uitdrukkelijke delegatie voorhanden is), maar ook tot het bepalen van de “daaraan verbonden” leeftijdscategorieën. Volgens de gemachtigde vloeit dat laatste voort uit de ratio legis van het Sportdecreet en kan derhalve een beroep worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Regering, gelezen in samenhang met artikel 22, § 1, eerste lid, van het Sportdecreet. Zulks kan evenwel slechts worden aangenomen in zoverre het bepalen van die leeftijdscategorieën een element is om te uit te maken onder welke voorwaarden de beoefening van een bepaalde sport kan worden beschouwd als de beoefening van topsport. Mocht een andere finaliteit aan de grondslag liggen van het bepalen van die leeftijdscategorieën, dan valt dat niet in te passen in het Sportdecreet¹ en

¹ Daargelaten de vraag naar de toelaatbaarheid in dat geval van de delegatie aan de minister bevoegd voor Sport.

is er in dat opzicht geen rechtsgrond voor artikel 1 van het ontworpen besluit, dat dan dient te worden aangepast.”

Deze opmerking wordt in herinnering gebracht.

2.4. Artikel 5, § 1, van het ontwerp vindt rechtsgrond in de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Regering (artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ *juncto* artikel 7 van de wet van 31 december 1983 ‘tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap’), gelezen in samenhang met artikel 22, § 1, derde lid, 1°, en vijfde lid, van het Sportdecreet.

Artikel 5, § 2, van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 22, § 1, zesde lid, van het Sportdecreet.

2.5. Artikel 6 van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 22, § 3, eerste lid, 2°, van het Sportdecreet.

VORMVEREISTEN

3. Zoals ook opgemerkt werd in advies 67.011/1 van 24 maart 2020 over het voorontwerp dat leidde tot het reeds genoemde decreet van 22 juni 2020 ‘tot wijziging van het Sportdecreet van 19 april 2004’, heeft het ontwerp betrekking op een aangelegenheid die binnen het toepassingsgebied valt van de wet van 16 juli 1973 ‘waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt’.

Artikel 6 van de wet van 16 juli 1973 bepaalt:

“Elke overheid moet alle erkende representatieve verenigingen en alle ideologische en filosofische strekkingen betrekken bij de voorbereiding en de uitvoering van het cultuurbeleid. Met dit doel zullen zij een beroep doen op passende bestaande of op te richten organen en structuren, met het oog op inspraak of advies.”

Uit die bepaling volgt dat elke overheid ertoe gehouden is om bij de voorbereiding van haar cultuurbeleid alle erkende representatieve verenigingen en alle ideologische en filosofische strekkingen te betrekken, en om, indien nodig, daartoe organen *ad hoc* op te richten. Daarbij komt, zoals de afdeling Wetgeving reeds vaak opgemerkt heeft, dat uit diezelfde bepalingen volgt dat de adviesinstanties die op het stuk van de culturele aangelegenheden opgericht zijn, geacht moeten worden een verplicht uit te oefenen bevoegdheid te hebben om een advies uit te brengen.

Over het huidig ontwerp werd advies gegeven door de koepelorganisatie voor de Sport in de Duitstalige Gemeenschap, die is geregeld in artikel 8 van het Sportdecreet. Artikel 8, derde lid, 1°, van het Sportdecreet belast de koepelorganisatie met het opstellen van adviezen over alle voorontwerpen van decreet en van reglementair besluit over sport in de Duitstalige Gemeenschap.

In advies 67.011/1 werd opgemerkt dat de koepelorganisatie, zoals samengesteld op grond van het ontworpen artikel 8 van het Sportdecreet (zie artikel 8, tweede lid, 1° tot 3°, van het Sportdecreet), evenwel niet beantwoordt aan de wettelijke vereisten neergelegd in de artikelen 3, 6 en 7 van de wet van 16 juli 1973. De vertegenwoordiging van de gebruikers is geregeld, maar niet de vertegenwoordiging van de ideologische en filosofische strekkingen, die luidens artikel 3, § 2, tweede lid, van de wet steunt op hun aanwezigheid in de vertegenwoordigende vergadering van de overeenstemmende overheid.

De steller van het ontwerp zal erover moeten waken dat alsnog op afdoende wijze aan het genoemde vormvereiste wordt voldaan.

4. In advies 67.011/1 werd het volgende opgemerkt wat betreft de eventuele aanmelding als staatssteun op grond van artikel 108, derde lid, VWEU:

“3. De steller van het voorontwerp dient na te gaan of alle door het voorontwerp ingevoerde of gewijzigde subsidies kunnen worden beschouwd als steun aan niet-economische diensten van algemeen belang. Indien er toch subsidies worden geregeld die worden verleend aan organisaties of verenigingen die wel een economische activiteit uitoefenen, is in beginsel de aanmeldingsplicht van artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie van toepassing, en moet worden nagegaan of een vrijstellingsregeling² kan worden ingeroepen.”

In het huidig ontwerp betreffen de artikelen 2 en 3 subsidies aan erkende sportfederaties. De artikelen 4 tot 5 betreffen luidens het opschrift van artikel 22 van het Sportdecreet individuele tegemoetkomingen (aan sporters met de status van jongtalentkader, C-kader, B-kader of A-kader). Uit het ontwerp blijkt evenwel dat de subsidieaanvraag voor de jaarlijkse ondersteuning voor begeleiding op het gebied van sportgeneeskunde, prestatiediagnostiek, voeding en sportpsychologie door de sportfederaties gebeurt. Wat betreft de tegemoetkoming in de overnachtings- en maaltijdkosten van centra voor competitiesport is niet duidelijk of zij aan de sporters dan wel aan de centra voor competitiesport worden verleend.

Volgens de gemachtigde werd het ontwerp niet aangemeld. Hij verduidelijkt in dit verband:

“Zur Frage der Vereinbarkeit der Bezuschussung mit dem EU-Wettbewerbsrecht wird darauf hingewiesen, dass die erwähnte Bezuschussung der Unterstützung von anerkannten Kader-Athleten in der Deutschsprachigen Gemeinschaft dient, die keine Profisportler sind. Deshalb handelt es sich nicht um wirtschaftliche Tätigkeiten. Die Bezuschussungen gelten demnach nicht als staatliche Beihilfen und unterliegen nicht dem EU-Wettbewerbsrecht.”

² Bijvoorbeeld het besluit van de Commissie van 20 december 2011 ‘betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen’, verordening (EU) nr. 360/2012 van de Commissie van 25 april 2012 ‘betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun verleend aan diensten van algemeen economisch belang verrichtende ondernemingen’, verordening (EU) nr. 1407/2013 van de Commissie van 18 december 2013 ‘betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun’ en verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 ‘waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard’.

Het feit dat de subsidies geen betrekking hebben op professionele sporters, speelt op zich evenwel geen rol. Doorslaggevend is de vraag of de gesubsidieerde activiteiten al dan niet als economische activiteit moeten worden beschouwd. In zoverre de subsidies verleend worden aan sportfederaties of aan andere organisaties (en niet aan de sporter zelf) dienen de stellers van het ontwerp na te gaan of het al dan niet gaat om subsidies aan diensten van algemeen belang (die een niet-economische activiteit verrichten). Zo dit het geval is, kan wellicht een vrijstellingsregeling worden toegepast. Er dient dan over gewaakt dat aan alle voorwaarden van de betrokken vrijstellingsregeling is voldaan.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 4

5. De ontworpen bepaling schuift de delegatie aan de Regering om de sporttakken te bepalen waarvoor sporters de status van sporter van een jongtalentkader, C-kader, B-kader of A-kader kunnen verkrijgen, hetgeen recht geeft op bepaalde subsidies en de mogelijkheid om op school faciliteiten te krijgen die het eenvoudiger maken om aan de trainingen en wedstrijden deel te nemen, door aan de minister die bevoegd is voor sport.

Een delegatie van regelgevende bevoegdheid aan een minister en dus de mogelijkheid om algemene, abstracte en verbindende regels op te leggen, mag enkel betrekking hebben op bijkomstige of detailmatige aangelegenheden

De lijst van sporttakken die door de minister zal worden vastgesteld, bepaalt het toepassingsgebied van de regels voor het toekennen van de status van sporter van een jongtalentkader, C-kader, B-kader of A-kader en van de subsidiëring en de faciliteiten op school. Dit kan niet als een bijkomstige of detailmatige aangelegenheid worden beschouwd.

De delegatie aan de minister kan bijgevolg enkel behouden worden op voorwaarde dat de criteria op grond waarvan hij de sporttakkenlijst vaststelt, in het ontwerp bepaald worden.

Artikel 5

6. In het artikel 5, § 1, eerste lid, van het ontwerp wordt beter verwezen naar artikel 22, § 1, derde lid, 1°, en vijfde lid, van het Sportdecreet i.p.v. enkel naar het vijfde lid van het genoemde artikel.

Dezelfde opmerking kan gemaakt worden bij artikel 5, § 2, waarin beter verwezen wordt naar artikel 22, § 1, vijfde en zesde lid, van het Sportdecreet i.p.v. enkel naar het zesde lid van het genoemde artikel.

Artikel 8

7. Artikel 8 van het ontwerp laat het ontwerpbesluit met terugwerkende kracht tot 1 januari 2021 uitwerking hebben.

Hieromtrent geeft de gemachtigde de volgende toelichting:

“Die Notwendigkeit des rückwirkenden Inkrafttretens betrifft vor allem Kapitel 2. Begründung: Eine Rückwirkung ist zulässig, wenn sie sich als absolut notwendig für das ordnungsgemäße Funktionieren der Verwaltung oder zur Regelung einer Sach- oder Rechtslage erweist. Damit das Förderzentrum am 1. Januar 2022 starten kann, ist eine ausreichende Vorlaufzeit für die Finanzplanung notwendig. Die Jury hat bereits am 10. + 11. Juni 2021 getagt, damit der Haushaltsvorschlag für das Jahr 2022 im September 2021 in der Regierung der Deutschsprachigen Gemeinschaft verabschiedet werden kann.

Für die Kapitel 1, 3 und 4 ist eine Rückwirkung nicht notwendig.”

De terugwerkende kracht dient bijgevolg te worden beperkt tot de artikelen 2 en 3 van het ontwerp.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Wilfried VAN VAERENBERGH